

14/к. 9. 7/9
16. 01. 1994

СЪЮЗ НА РЕПРЕСИРАНИТЕ СЛЕД 9. IX. 1944 г. В БЪЛГАРИЯ

бул. Дондуков № 39 София

тел. 87-94-73

80-04-22

ИЗХ. № 36/14. 7 1994 г.

КА
14.08.1994 г.

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТ А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА РЕПРЕСИРАНИТЕ В БЪЛГАРИЯ

по конст. дело 7/94 г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

На Вашето искане Съюзът на репресираните в България да изрази мнение по въпроса, внесен за разглеждане от Пленума на Върховния съд в Конституционния съд, а именно : "дали Наредбата-закон за съдене от Народния съд виновниците за въвличане България в Световната война срещу съюзените народи и за злодеянията, свързани с нея, съответства на Конституцията на Република България, на международните договори, по които България е страна, и по общоприетите норми на международното право" , Ви уведомяваме, че Съюзът на репресираните в България е обществено-политическа организация и по третираните въпроси може да изрази политическо, а не юридическо становище.

Националното ръководство на Съюза на репресираните в България счита, че Наредбата-закон за съдене от Народния съд е издадена в нарушение на Конституцията и противоречи както на международните договори, така и на общоприетите норми на международното право, приети от всички цивилизовани народи. Тя предвижда възможност да бъдат съдени предварително избити хора, като по този начин произнесените по

отношението на тях присъди узаконяват убийството им, лишава подсъдимите от право на обжалване и дава най-широка възможност за жестока разправа с всички, считани за политически противници. Съдебните състави по Наредбата-закон за съдене от Народния съд са се провеждали в една изкуствено създадена ненормална атмосфера и са признесени изключително голям брой смъртни присъди - 2700.

Това не означава, че ние оневиняваме действително виновните лица, съдени по тази Наредба-закон, като тези, които присъединиха в качеството си на политически дейци България към Тристранния пакт /коалиция, чиито страни-основателки загубиха войната и завършиха с безусловна капитулация /, обявиха война на Англия и САЩ /войната не бе символична, понесохме невинни жертви и разрушения в резултат на бомбардировките/ и изправиха България пред трета национална катастрофа; или онези, които в поглед на всякакви правни и човешки норми са рязали или са нареждали да се режат човешки глави и са получавали парични възнаграждения за това, които са мародерствали като са крали вещите на убитите и са вършили други тежки престъпления.

Но и по отношение на такива престъпници би следвало да се спазват елементарните норми на наказателната процедура. Трябвало е те да бъдат съдени от редовен съд, от компетентни съдии, а не от инцидентно избрани народни съдилища, съставени почти изключително от лица, нямали никакво понятие от право и закон; трябвало е да им се гарантира право на защита и право на обжалване.

Въпреки че мина половин век откакто Наредбата-закон за съдене от Народния съд е прекратила действието си, правните и моралните последици от нея продължават да тежат върху засегнатите. Искаме национално помирение. Едно от необходимите условия за това е действително справедливото решаване в юридическо и в морално отношение на въпроса, поставен пред Конституционния съд. Нужно е нашето общество да бъде освободено от това бреме. Ето защо така разглежданият проблем поставя Конституционния съд на Република България пред изключителна историческа отговорност.

НАЦИОНАЛНО РЪКОВОДСТВО НА
СЪЮЗА НА РЕПРЕСИРАНИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/К.Ковачев/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/М.В.Станчев/

